

"עוד אבנך ונבנית"

11 שנים לגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון

יש

491

שלנו

491 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ
אב תשע"ז | 49 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

8

שרת המשפטים
בביקור ב"ש

6

הקרב על הבית

4

ראובן רזנבלט

מדור
המייסדים

הרב יגאל קמינצקי
רב גוש קטיף תונב"א

על התקופה - 11 שנים לגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון

מהמרגלים שבפרשתנו ועד לעקירת גוש קטיף

של ... קדושת ארץ ישראל ... בשום השכלה רציונלית אנושית כי אם ברוח ד' אשר על האומה בכללה". עבור המרגלים, ארץ ישראל אמורה לשמש מרחב מחיה הבא למלא את הצרכים הבסיסיים שלנו כעם וכלאום, ועל כן, כאשר נראה שהארץ אינה מסוגלת "לספק את הסחורה" אזי היא הופכת ל"ארץ אוכלת יושביה" שעדיף לוותר עליה ולהישאר במדבר או לחזור למצרים. עבור יהושע וכלב, הארץ הינה "ערך" אלוך, נצחי, עמוק, ועל כן תמיד, בכל מחיר וללא תנאי, "טובה הארץ מאד מאד". באגרות הרא"ה, מחדד הרב קוק את ההבדלים בין שתי תפישות עולם אלו. הוא מתייחס לאלו המנתקים בין הארץ לתורה ושהארץ עבורם הינה "מקלט בטוח" ו"אין ברירה": "והיד הרמה, המחומשת בהפקרות

המאבק על ארץ ישראל, כמובא בפרשת המרגלים שמוזכרת שוב בפרשתנו, מלווה אותנו מאז ועד היום. המחלוקת, שביסודה היא על המהות ועל התוכן, רלוונטית לימינו לא פחות מאז. כבר עמדה התורה על הניגוד בין שתי תפישות עולם קוטביות אלו: תפישת המרגלים מחד, הרואים בארץ ישראל ערך אנושי גרידא אותה התורה מגדירה כ"תרבות אנשים חטאים" המוסיפים על "חרון אף ה' בישראל", לעומת תפישת העולם של כלב ויהושע, הרואים בארץ ישראל ערך אלוך, אותה התורה מגדירה כ"רוח אחרת עמו וימלא אחריו". היטיב לבטא זאת הרב קוק בספר "אורות": "ארץ ישראל איננה ... קנין חיצוני לאומה ... אמצעי ... להחזקת קיומה החמרי או אפילו הרוחני ... ואי אפשר לעמוד על התוכן

אחת עשרה שנים עברו מאז גורשנו מעל אדמתנו בגוש קטיף ובצפון השומרון. 25 ישובים, בהם גרו כרבעה של אנשי אדמה, אוהבי העם והארץ נעקרו ונחרבו באטימות לב ללא סיבה. החיים בגוש קטיף לא היו פשוטים, והמתיישבים שגרו באזור הפגינו מדי יום גבורה אדירה. כיום, אנחנו מנסים להצית בעם שוב את אותה גבורה ועוז שאחזו אז בתושבי גוש קטיף וצפון השומרון, מתאוששים מפצעי הגירוש וממשיכים לדרוש- אנחנו רוצים לחזור הביתה. השבוע בישעמדה - ארי אודס מתנועת "הביתה" על הכיסופים לחזור לגוש קטיף.

המשך בעמוד הבא

פרשת דברים		כניסה		יציאה	
ירושלים	18:44	20:01	חברון	18:59	19:59
תל אביב	19:05	20:04	שכם	19:03	20:02
חיפה	18:57	20:05	באר שבע	18:55	20:02

זמני השבת

בואו להקים יישוב חדש בשומרון

מחיר דירה
לגרעין המייסד:
₪ 590,000

מתארגנת קבוצה להקמת יישוב עירוני חדש בשומרון עם תב"ע מאושרת, 20 דקות מכפ"ס. היישוב מיועד לזוגות צעירים - בוגרי מכינות ישיבות ומדרשות

לפרטים חייגו לליאור: 054-596-9529

אמוני, שבלעדיו אי אפשר להבין ולהשתלב בדור הזה במזרח התיכון. מסביבנו מתרחשים מהלכים הזויים בקצב מסחרר, שגם המבריקים שבקציני אמ"ן לא מצליחים לחזות, ואילו אנשי אמונה לא מופתעים מהם כלל. "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים" - בדור הזה חייבים לחלום!

תנועת "הביתה" קמה מתוך ועד מתיישבי גוש קטיף כדי להעלות את התודעה של החזרה לחבל עזה. ברור לנו שהדרך חזרה הביתה היא דרך ארוכה העוברת דרך הלבבות של עם ישראל ורק תהליך ממושך של חינוך והסברה יכול לשנות את דעת הקהל ביחס לחבל עזה, ממקום שנחשב כקללה "לך לעזה...", נהפוך אותו למקום הראשון ממנו ניתן ללמוד לכסוף לכל ארץ ישראל עד "תכלית הכוסף". החל מעתה יוכל כל יהודי לבחור לו נקודת תצפית סביב חבל עזה, כבני כפר עציון בשעתו, לצפות אל האופק - אל העתיד. במקביל, צצים להם גרעיני התיישבות של חברה צעירים שממתינים ליום פקודה כדי לארוז את מטלטליהם ולעלות מחדש אל הישובים המתחדשים. אנו מאמינים שמלמעלה מתבונן הקב"ה בקורת רוח ומחייך על הבנים ששוב קוראים בקול "טובה הארץ מאד מאד" - עם ישראל עוד ישוב הביתה.

להצטרפות לתנועת "הביתה"
www.gushkatif.co.il

אבל העיקר חסר. הלב - בית המקדש - עדיין לא נבנה. האם זה הזוי לחלום, להתפלל ולכסוף לבניין בית המקדש? יש שיגידו היום שזה מה שמסכן את "יציבות המזרח התיכון" - האזור הכי פחות יציב בעולם בלי שום קשר ישיר אלינו. אבל אנחנו מתעקשים להמשיך לחלום ולשאוף שזה יקרה. עם ישראל ממשיך תמיד לחלום לחזור "הביתה".

לא ייתכן שאדמת חבל עזה שהראתה לנו את פניה היפות במשך 35 שנות התיישבות תהיה שוממה, נתונה בידי מרצחים, ואנחנו נשב בחיבוק ידיים בתחושה שהגענו אל המנוחה ואל הנחלה. הגיע הזמן לזעוק בקול: "אנחנו רוצים הביתה". לא, זה לא יקרה היום וכנראה גם לא מחר, אבל אם לא נאמר את זה היום בקול זה כנראה גם לא יקרה מחרתיים. האומץ לחלום בקול ולהביט שנים קדימה הוא שהניע את ראשוני החלוצים לעלות וליישב את הארץ, הוא שהניע את ראשוני המתיישבים במפעל ההתיישבות המפואר של יש"ע והוא הכוח היחיד שיגרום לנו להיות שותפים למהלך האלוהי כשזה יקרה. דווקא היום בדור האינסטנט המעשי כל כך, צריך לחזור ולהתבונן בכל מהלך דרך משקפיים של חזון, מצד אחד חייבים את "ראשו מגיע השמימה" ויחד עם זה אי אפשר שזה יקרה בלי ה-"מוצב ארצה". השילוב של המבט הרחוק עם המהלכים הטקטיים הקרובים הוא השילוב הנכון, זהו מבט "ריאל-

אחד עשר שנים עברו מאז עקרו אותנו מבתינו בחבל עזה ועדיין לא השתקמנו. עדיין 180 משפחות (מתוך 1,800) לא נכנסו לבתי קבע ומתוך 3 קהילות (כרמי קטיף באמציה, שבי דרום בנר עקיבא ונווה ים) ועוד עשרות משפחות שכל אחת תקועה בסיפור המורכב שלה. חלק ניכר מהקהילות עוד לא הצליחו לבנות את בתי הכנסת שלהן - יש חוסר בתקציב והבירוקרטיה שוחקת ומאריכה את הדרך. אבל יש צלקת גדולה יותר, שכל כסף או פתרון בירוקראטי לא נוגעים אליה. הצלקת העמוקה ביותר שיש בליבו של כמעט כל מגורש היא תחושת התלישות - בשום מקום אנחנו לא מרגישים באמת בבית. בנינו ברוך ה' בתים יפים וישובים לתפארת, הפרחנו את שממות חלוצה וחבל לכיש, חיזקנו את הר חברון, בקעת הירדן ורמת הגולן, יצרנו גרעינים חזקים בין אשדוד לאשקלון בחולות ניצנים ובין גדרה לקריית מלאכי בנחל שורק, אבל בשום מקום אנחנו לא באמת מרגישים בבית. רבים מאתנו לאחר שנכנסו לבתים החדשים חשו תחושת מועקה גדולה - זה בית יפה מאוד, ואולי אפילו יפה וגדול יותר מהבית שהיה שם, אבל זה לא "הבית".

לראשונה, אנחנו לא רק מבנים אלא גם מרגישים את צער השכינה, אמנם ארץ ישראל נגאלת ונבנית יותר מכל דורות העבר של עם ישראל,

מוטי וחנה סנדר

הבעלים של משתלות סנדר בגני טל
www.sendern.com | 08-8593318

עסק שלנו

עונתיים, פורחים וירוקים, שיחים, מטפסים, עצי פרי ונוי, דקלים, צמחי תבלין, זרעים, פקעות ועוד.
מה מייחד את העסק שלך על פני עסקים אחרים?

כתוב בשיר שרק על עצמי לספר ידעתי. קיבלנו החלטה מהרגע הראשון לאחר הגירוש שאנחנו ממשיכים לעבוד, וכך עשינו. במהלך 11 השנים מאז הגירוש הקמתי ובניתי 3 פעמים את המשתלות, לפני שנתיים הגענו אל המנוחה ואל הנחלה וקיבלנו את האדמות שלנו שעליהן בנינו את המשתלות. אנחנו שנינו אוהבים את העבודה, אוהבים את הלקוחות הבאים לקנות, אנחנו אוהבים לעזור לסייע לכל קונה הפונה אלינו ושומרים על מראה המשתלה שימשוך ויעניין את קהל הקונים. הייחוד שלנו, שני אזרחים וותיקים, נאים להמשיך את החקלאות מגוש קטיף ועד היום ומשרתים בנאמנות, בחיוך ובמאור פנים את הקונים.

מי האישיות שהיית רוצה כלקוח?

החזון שלי הוא שאנשי ההתיישבות מכל חלקי הארץ יגיעו למשתלה. יש לי חיבור ושפה משותפת שמחברת חקלאים ואנשי אדמה, נשמח לקבל בחום ובשמחה את המשפחות מקרב ההתיישבות ביישובי יש"ע, שעדיין כוללת את האות ע"ן - אחינו המגורשים מגוש קטיף הבאים למשתלה ואומרים לי, כמה שזה

איך מחליטים להקים עסק אחרי הקושי של הגירוש?

הגענו לגוש קטיף בשנת 1978 יחד עם שני ילדינו הקטנים מתוך בחירה לבוא וליישב את הארץ ולהתחיל בחיים חדשים. היינו בין חברי הגרעין הראשון שהקימו את מושב גני טל, המראה של החולות הזהובים והשמים הכחולים והים המשגע שניבט ממול נתנו לנו להבין כי הגענו למקום מיוחד. כבר בימים הראשונים נכנסנו לחיים החדשים - לחקלאות, לבניית החממות, לחריש, לזריעה, לשתילה ולקטיף. במהלך 27 שנות חיינו בגני טל, גידלנו פרחים וירקות למיניהם, כאשר מוטי היה בין הראשונים בגוש קטיף שהחלו בגידול הפלפל האדום ליצוא.

בקיץ 2005 רצף העבודה נקטע למספר חודשים. מעפר קמנו, התרוממנו, הזדקפנו והתחלנו מחדש במושב גני טל (החדש) במועצה אזורית נחל שורק. המשתלה, העומדת בפיקוח השירותים להגנת הצומח, מייצרת ומייצאת את הצמחים לשווקים באירופה וב ישראל ומלווה בהדרכת אגרונום מקצועי ומיומן. בערב ראש השנה תשע"ו פתחנו את "נקודת המכירה ע"ש הדס סנדר ז"ל" לקהל הרחב. המשתלה מציעה מבחר גדול ומתחדש של צמחים בגדלים שונים לאור ולצל, עונתיים ורב

מזכיר לנו את הבית בגוש קטיף. ככלל אינני בורר לקוחות, כולם ברוכים וכולם מתקבלים בשמחה ובששון.

איזה מקום גוש קטיף תופס בעסק החדש שלך?

המשתלה שלנו משמשת מעין שגרירות לגוש קטיף. באים אלינו רבים מהישובים השכנים לנו, מיישובי המועצה, מיישובי גדרה, מקרית מלאכי, מהקיבוצים ומהמושבאים השכנים. לכולם הסיפור של הגירוש כואב והמעשה של בניית המשתלות ונקודת המכירה מחזק את האנשים הנפגשים עמנו. באים אלינו רבים וטובים מיישובי יש"ע, המזדהים איתנו ובאים למקום כדי לקנות ולחזק את תושבי גוש קטיף ששוב לעבודה ובעיקר לעבודה החקלאית.

העמים על כל הפקרויותיהם ותועבותיהם, אל "כרם ישראל" בכל מערכות חיינו האזרחיים והצבאיים כאחד. נעמוד כנגד קלקולים אלו כחומה בצורה ונדע, שרק החיבור האמיתי של חיינו אל אלוקי ישראל, תורתו ועמו, יבטיחו לנו את קיומנו הפיזי והרוחני בארץ, לנצח נצחים.

יעמד על דגלנו, ונתחיל לייסד בציון פינת יקרת, ולהחיות את הישוב החדש, על בסיס טהרת האמונה".

אנחנו, מגורשי גוש קטיף, שחוינו על בשרנו את מוראותיה הקשים של תפישת עולם זו, נשארנו נאמנים לאמונתנו. לא התייאשנו לאחר החורבן והעקירה, ואיננו מיואשים גם כיום, להפך, אנו חדורי אמונה וביטחון מלאים ברוח ותקווה בהמשך מהלך גאולתנו, ולאור זאת המשכנו והננו ממשיכים את מפעל ההתיישבות ואת בניין התורה והארץ במקומות השונים אליהם הגענו.

המאבק על ערכי העם והארץ לא תם, הוא נמשך בימים אלו בכל עוזו. "תרבות אנשים חטאים" מול "ימלא אחרי". אנו רואים בעליל את הניסיון להחדיר את ערכי הגויים ומוסר

ודרכי הגויים, באין זכר לקדושת ישראל באמת ... במקום שהפנים כולו הוא אינו יהודי עומד להיות נהפך למשחית ולמפלצת, ולסוף ג"כ לשנאת ישראל וארץ ישראל ... אין די באר גודל האסון". הרב קוק מזהיר שגם כאשר מדובר במגמה חיובית של בניין ארץ ישראל על ידי בונים מסורים, אם היא תהיה מנותקת מאלוקי ישראל ותורתו, היא תביא לבסוף לשנאת עם ישראל וארץ ישראל.

אכן "אין די באר גודל האסון": הגירוש מגוש קטיף הוא אחד הביטויים היותר קשים לפשיטת הרגל הנוראה של אלו שחרטו על דגלם ש"הציונות אין לה ולא כלום עם דת ישראל" פשיטת רגל ערכית, רוחנית, מוסרית, ציונית, אנושית ויהודית. אך הרב קוק מבטיח לנו שנפילה זו תהיה זמנית. "אבל בד' בטחתי, שלא ייתן למוט רגלנו, וכל חרד לדבר ד' ...

שליחי הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להפיק אלפסו בתי אב בצבור הדתית?

איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום באלפי בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדבקות מודעות בבתי הכנסת ובכיתות דתיות
- דיוור ישיד בכל רחבי הארץ

לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת כולל- רשימת גבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

לא קיבלתם העלוניים? צור קשר ל- 9248*

לפרטים: יוסי בן הדור - 052-8908518

yossib@makorishon.co.il

עפרה דורשת להיות חוקית

המדינה חזרה בה מתבע עפרה **בשם החוק** החייל הפצוע קשה, יהודה הישראלי לא יכול לשוב ביתו **בשם החוק**

בג"ץ מאשר את תבע עפרה **כחוק** החייל יהודה הישראלי לוחם בצוק איתן **כחוק**

יהודה הישראלי נולד ונרשם כבן עפרה **כחוק**

הישוב עפרה מוקם **כחוק**

2016

2014

1996

1975

אנו אזרחי ישראל התיישבנו בעפרה לפני 41 שנים בשליחות ממשלות ישראל. אנו רוצים לגור ולהתפתח ביישוב כחוק.

נתניהו ליבדמן ושקד
קהילת עפרה
יהודה הישראלי דורשים
תקנו את החוק

אבל אם יהיה שלטון יהודי זה יהיה הריכוז הערבי היחיד עלי אדמות שיוכל בבת אחת להתקדם 200 שנה קדימה ויכניס קידמה לרצועת עזה. הוא רצה שלטון יהודי כדי לפתח את הרצועה לטובת התושבים. חבל שישאל לא שמעה לו. מדינת ישראל עשתה אז את המשנה הראשון שהוביל למה שקרה עכשיו. אני עדין בטוח שגם היום רוב הציבור שחי בעוני ברצועת עזה עדין חושב ככה ומייחל ליום שישאל תשלט שם. כשהוקם המלון בגוש קטיף הזמנתי את ראש העיר של דיר-אל-בלאח לביקור במלון ואורחה. זמן קצר לאחר מכן הוא התקשר ורצה להחזיר לי ביקור. הוא אמר שאני לא אדאג לכשרות, הוא דיבר עם קצין במנהל שהסביר לו הכול. נסענו לשם. הייתי עם מנחם בית הלחמי וצבי הנדל. נסענו לבית שלו. היה לו סלון ענק, על הקיר תמונות של שרון ודיין. היה שולחן עמס פיורת. מסביב לשולחן כסאות עם סט חדש של כלים חדשים כדי שנוכל לאכול מהם. הוא הביא לנו דגים מטוגנים, כי אמרו לו שנוכל לאכול דגים על האש, אבל אסור לנו לאכול את זה. אמרתי לו שלא נוכל לאכול את זה, שהוא כמו אחי החילוני שגם אצלו אי אפשר לאכול את זה. ראש העיר הזה בא אלי עם רעיון מעניין. יש לו מצוק יפהפה ששייך למשפחה שלו מצפון לתל-קטיף. הוא אמר שהמלון שלנו נחמד, אבל לא נעשה ממנו הרבה כסף. הוא רוצה להקים מלון על המצוק שלו, שם יארח את הנסיכים מהאמירויות הערביות וזה יביא הרבה כסף והמועצה שלנו תהיה שותפה מרכזית במלון הזה. הוא אמר שאותו הוא צריך בשביל המוח. לשכנע אנשים

להידבק בדרכיו של ה' ובתחילת כל יום עוסק בעצי הפרי המיוחדים שלו. אנחנו מתיישבים והוא פותח ללא שהות ברצף של תובנות וסיפורים: "לציבור המאמין אני אומר תמיד שאם אתם מתפללים יום יום לבניין בית המקדש וידוע שבית המקדש ייבנה רק לאחר שנחל את כל הארץ, אם כך החזרה לגוש קטיף היא תנאי לבניין בית המקדש. לאנשים חילוניים אני מציג את הנושא אחרת, אני שואל אותם האם הגיוני להשלים עם המצב הביטחוני עכשיו של איום מתמיד על יישובי עוטף עזה ואחת לכמה זמן לצאת למבצע מוגבל. אני שואל אותם מה הם מציעים לעשות ואני אומר להם שהפתרון היחיד הוא לחזור למצב שהיה לפני האינתיפאדה הראשונה כששלטנו עם כוח הרתעה, אבל גם קיימנו יחסים טובים עם ערביי עזה. עד היום יש לנו קשר עם בחור משכונת סג'עיה בעזה שהיה בתור נער פועל אצלנו בכפר יחד עם כל משפחתו. בזמנו, אורה אשתי הייתה משקיעה בו במיוחד ודחפה אותו ללכת ללמוד עד שנהיה למנהל מרפאה שם. היינו אומרים להם מידי פעם שאם יהיה להם שלטון עצמאי שם יהיה להם רק יותר גרוע. עד היום מידי פעם הוא מתקשר ומזכיר לנו את זה ואומר כמה שצדקנו. יום אחד הזמינו אותי למתנס"ס בחבל אשכול להיפגש עם נוער של השומר הצעיר ולדון איתו האם ומדוע ישראל צריכה להמשיך לשלוט ברצועת עזה. מולי הביאו את ראש העיר רפיח בתור מייצג הדעה השנייה. פתחתי והסברתי בדבר ישוב ארץ ישראל והיחסים הטובים עם הערבים. סיימתי וראש העיר רפיח דיבר בעברית רהוטה והסביר למה ישראל צריכה להמשיך לשלוט ברצועה. הוא אמר שהוא לא ציוני, אבל בכל ארצות ערב יש שלטון טוטליטארי עם אוכלוסייה נכשלת ואליטה מצומצמת, וזה מה שיקרה גם ברצועה.

// ארי אודס

ראובן רוזנבלט נולד בלודז' שבפולין. כשהיה בן 3 וחצי פרצה מלחמת העולם השנייה והוא נשלח עם אמו למחנה הריכוז ראוונסבריק ולמחנה ברנן בלזן שם שהה עד סוף המלחמה. לאחר תום המלחמה עלתה המשפחה לישראל, ורוזנבלט התגייס לנח"ל, שם יחד עם בני הגרעין של הצופים הדתיים אליו השתייך הקים את היאחזות כרם אבשלום והיאחזות רפיח. לאחר השחרור הקים את כפר מימון שימש שם כמזכיר-גזבר במשך 4 שנים, שלאחריהן שימש כסגן יו"ר מועצה אזורית שדות נגב. בשנת 1979 הוחלט להקים את המועצה האזורית חוף עזה, שרכזה היה היישובים היהודיים ברצועת עזה, ורוזנבלט היה הראשון שעמד בראשה, במשך 10 שנים. בשנים האחרונות כיהן רוזנבלט כמשנה למזכ"ל איגוד מושבי הפועל המזרחי, מנהל בית העדות בניר גלים, יו"ר מועצת הירקות, יו"ר המרכז למורשת יהודי עזה ועוד.

במסגרת ההכנות של ועד מתיישבי גוש קטיף לקמפיין ציבורי רחב הקורא לחזור לגוש, יצאתי להיפגש עם דמויות שונות כדי שאוכל לקבל מניסיונו של כל אחד, ומתוך מגוון העצות לבנות את התוכנית הטובה ביותר. אחד האנשים שכבר מהרגע הראשון קרא בכל הזדמנות לחזור לגוש קטיף הוא, כמובן, ראובן רוזנבלט. האיש שהיה אחראי להקמת רוב יישובי גוש קטיף והמשיך ללוות את העשייה גם בזווית האישית כשבתו, בנו ונכדיו גרו בגוש. הוא לקח את הגירוש לא פחות קשה מכל אחד מהמגורשים, ועל אף היותו ניצול שואה הוא רואה בגירוש טראומה לא פחות גדולה. ובכל זאת, האיש יצוק כולו מאמונה חזקה בה' ואף סימן שאלה לא מלווה את שיחתנו - הכל ברור ונחרץ. הוא מקבל אותי בתוך הבוסתן הידוע שסמוך לביתו בכפר מימון, בדיוק בזמן שהוא מסיים לרסס את כל העצים. יום יום הוא טורח בטיפוח מסור ויוצא דופן של כל העצים. הוא מזכיר לי את מדרש חז"ל, שמציין איך הקב"ה עסק בנטיעה תחילה כשברא את העולם וכך גם הוא מנסה

רוזנבלט מעניק לראש הממשלה יצחק שמיר את מפתח מועצת חוף עזה

הקב"ה יחליט איך זה יקרה, אנחנו רק צריכים לחשוב על כיוונים מעשיים אבל עד היום, בדור שלנו כל הדברים הגדולים קרו בדרך הזויה שלא צפינו מראש.

לפני שנים כשגרנו לתקופה בגוש קטיף הסעתי פעם את בתי חבצלת ובדיוק עברנו בדיר אל-בלח ליד ביה"ס כשהילדים יצאו, היינו מוקפים במאות תלמידים, זו הייתה תקופה אחרת ולא חששנו, אבל חבצלת שאלה אותי 'מה יהיה עם כל הערבים האלו? הם יהיו הרבה יותר מאתנו'. ואז, אני לא יודע מאיפה שלפתי את התשובה הזו, אמרתי לה: 'חכי, ביום אחד יכולים להיפתח שערי ברית המועצות ותהיה עלייה המונית של היהודים משם'. כעבור שנים כשזה קרה, התקשרה אליי חבצלת והזכירה לי את זה. לקב"ה יש את הדרכים שלו - אני סומך עליו".

בחיוב ומעולם לא ביקש שנשלם. התוכנית של מדינת ישראל צריכה לכלול מצד אחד מלחמה נחרצת עד הסוף מול ארגוני המחבלים ואחר כך להציע לכל האוכלוסייה - או שתישארו בתנאים שלנו ותחתמו על קבלת ריבונותה של מדינת ישראל ותקבלו זכויות כלכליות או שתחפשו מדינה אחרת להיות בה ונעזר לכם להגר. אולי אירופה תקבל אתכם היום בשמחה. לערבים שיישארו ויקבלו את מרות המדינה צריך לייצר שלטון מוניציפאלי מקומי תחת מדינת ישראל, להשקיע בתשתיות שלהם ולייצר מקומות עבודה. יש לא מעט אפיקים של שיתוף פעולה שניתן ליישם: חקלאות, תיירות, תעשיות שאינן כדאיות אצלנו, רק צריך להפעיל את הראש היהודי היצירתי וניתן להפוך את רצועת עזה למודל כלכלי מדיני לעולם כולו. צריך בשורה התחתונה לזכור שבסופו של דבר

לבוא דווקא לשם. התחלנו להסתובב בממשל עם הרעיון הזה אבל נדחינו, וחבל. אולי זה היה מוביל לדו קיום ברצועה. אחד הדברים הפחות ידועים הוא הסיפור איך הותקנה תאורת כביש בצומת של הבית הלבן בכניסה לגוש קטיף. אז לא נסענו דרך מחסום כיסופים אלא בכביש שעבר לאורך הרצועה וראיתי פעם איך התקינו תאורה בכל הצמתים בכניסה לערים הערביות ורק בכניסה לגוש קטיף לא התקינו. פניתי למושל רצועת עזה והוא אמר לי שלצערו זה תקציב ייעודי רק לערבים ורק אם אמצא רשות ערבית שתסכים שזה יהיה דרכה הוא יוכל להעביר את התקציב ולבצע. ניגשתי לפואד אל-עבדאללה שהיה ראש מועצת גררה הסמוכה לגוש קטיף, ביקשתי שהתקציב לתאורת הצומת יעבור דרכו ואנחנו נשלם לו מידי חודש את חשבון החשמל. הוא השיב מיד

מקבלי החלטות, התשובה לטרור עוברת דרך תמהיל שלושת העקרונות: * מלחמה נחושה בגרמי הטרור ובכל תומך טרור ממחלקי הסוכריות ועד המסיתים במסגדים, חיזוק ההרתעה באמצעות העתקת מגורים של תומכים ומסיתים. * הענקת סיוע לאוכלוסייה הערבית המעוניינת לעשות רילוקשיין ולמצוא את עתידם באירופה, במזרח, בארה"ב או בכל מקום אחר. * סיוע אזרחי בכלכלה ותשתיות לאוכלוסייה אשר תבחר להישאר בשטחנו ולקבל את עובדת חזרתנו הביתה כריבוניים.

==
ישראל שלי - עושים ציונות

Avichai Falach

כל הכבוד, אנושיות בסיסית.

Eli Hrs

דוגמא לאיש אמיץ שלא נותן לפערים הפוליטיים להפריע לו בתפקודו כבן אדם!

Kfir Yona

ממש מרגש, מי יתן ויהיו יותר כאלה!

יוחאי דמרי, ראש מועצת דרום הר חברון, כתב: בשבוע שעבר ציינו חודש ימים להירצחו של יקרנו הרב מיכי מרק הי"ד. בתוך החושך של הפיגוע, פעלו שני תושבים ערבים וסייעו בחילוץ והצלה של המשפחה עד להגעת הכוחות הישראליים (במשך כעשר דקות לערך) לפעולות אלו חשיבות של ממש במניעת נזק קשה יותר ובתוצאות חמורות יותר. הראשון הגיע למקום שניות לאחר האירוע והחל בפעולות לפתיחת הדלתות עם ג'ק, לשחרור והוצאת הילדים וכן שחרור חגורת הבטיחות שחנקה את אם המשפחה. בהמשך שמר על הילדים במכוניתו ודאג שאף אחד לא יפגע בהם או יחטוף אותם וזאת למרות עשרות המכוניות שעברו בסביבה, אימו עליו ודרשו ממנו במפגיע להפסיק לטפל ביהודים. בעקבות כך פוטר מעבודתו. נפגשתי איתו והלה ביקש ממני לסייע לו בהסרת מניעת רישיון העבודה. לאחר מספר דקות הגיע למקום גם רופא שהיה בדרכו לירושלים. הרופא העניק טיפול ראשוני לפצועים והמשיך בדרכו עם הגעת כוחות ההצלה. פניתי השבוע במכתב לשר הביטחון לסייע במתן אישורי עבודה לשניים. דווקא בעת הזו יש לחזק את הכוחות החיוביים ולהעביר מסר ברור כי התנהגות נורמטיבית וחיובית, תגורר גם מאתנו תגמול נורמטיבי וחיובי. לתפיסתי, אותה אני משכן בפני כל פורום

הקרב על הבית

האם עקירה מחבלי מולדת מזרחיים לקו הירוק, גם מערערת על השורשים מערבית לקו? ועוד הרבה מאוד שאלות שלא רק שאין להן תשובות, הן אפילו לא נשאלות. אמנם באולם בתל אביב חזון אחד מאוד מקובל והשני הזוי ומסוכן, אבל אני טענתי ששניהם יחד מהווים את ה"אנחנו" הזה.

אין ספק ששני הבתים הקודמים חרבו בגלל שנאת חינו, את הבית הנוכחי אנחנו נציל בעזרת אהבה גדולה שלעיתים כל כך קשה לנו לתת. אנחנו מבוצרים עמוק בשווחות שחפרנו לנו, בטוחים שהצדק כולו איתנו, ובעיקר אין לנו סבלנות להקשיב. אני לא חושבת שזה בגלל שאנחנו חיים כאן במתח גדול עם עצבים חשופים ובתחושה עזה ובהחלט נכונה שכל מהלך או מערכה הם הרי גורל.

שמחתי שהסכמתי להגיע למרות ש"המתנחלים" עשה לי רע מאוד, והחזיר אותי הביתה עצבנית וכועסת. הוא עשוי כל כך טוב שהוא חודר בקלות רבה מתחת לעור ובלי לשים לב אתה קונה אותו כאמת. ובכן, הוא ממש רחוק ממנה, הוא חלקי ביותר ובעיקר מוטע בחכמה רבה לכיוון מאוד ברור. אלו שחיים על גב ההר הם הזויים משיחיים, בעוד שאלו שצולמו כשמאחורי גבם ספריות עמוסות ספרי חוק, אקדמיה וצדק - הם אנשי השמאל.

אמרתי להם שהסרט הזה לא מוסיף סבלנות ואהבה, הוא לא פוגע במתנחלים, הוא פוגע ביכולת שלנו לקיים שיח, הוא פוגע ב"אנחנו", כי הוא בדיוק מקבע את הסטיגמות הישנות שאין עם מי לדבר. בשיח שהסרט מציג יש בצד אחד היגיון בריא ואחריות לאומית ממסדית וממלכתית, ומנגד חבורה הזויה, משיחית, שגוררת את המדינה בכוח למאבק מדמם ולאבדון.

ולמרות כל זאת, עדיין קיים כל כך הרבה מהמשותף. אחריות לאומית הייתה גם הכותרת שלי, מגילת העצמאות היא גם חלק ממנה, והגנה על המדינה הזו היא גם חובת. ולכן ברור לי שלמרות המורכבות והקושי, אם רק נרצה נצליח לשמור על הבית הזה.

המדינה. הציונות החילונית והציונית הדתית מסורתית מובילות ומובילות מחזון שונה. נקודה מרכזית משותפת לשתיים - חייבים מדינה לעם היהודי! אך האם יהיה זה מקלט בטוח? או שתהיה זו נחלת אבות וארץ מובטחת? שתי נקודות מוצא שונות שמכילות בתוכן הבדלים כל כך גדולים. גלעד דיבר על המשיחיים ההזויים שמובילים את המדינה לאסון. הוא דיבר בחשש רב על אירועים ותהליכים שקורים בימים אלו שמהווים סכנה אימה למדינה. הוא דיבר על הקצנה, ואני טענתי שזה בירור. בירור עמוק ונוקב שתהיה בין היתר מי זה ה"אנחנו" הזה שהוא מדבר עליו ושצריך לקחת את העניינים לידיים! אמרתי לגלעד שיהודים הם משיחיים, אלפי שנים הם מחכים למשיח, ושחבריו מאמיני דת השלום משיחיים לא פחות, "ואף על פי שיתממה" הם ממשיכים לזמר "נחכה לו"...

במסגרת השמירה על הבית, נקודת המוצא - החזון - מתעלמת משאלות חשובות ומהותיות כשמתחילים לשרטט את הפרקטיקה של איך שומרים.

מי קבע, שאלתי, שפנינו עם מחבלי המולדת שלו יציב את שלמות העם מעל שלמות הארץ? הרי אם לארץ ישראל יש תפקיד משמעותי בשלמות העם, זה יגרום בדיוק להפך.

האם עקירתם של 100,000 אנשים מבתיים לא תרסק את הבית מבפנים? ואיך בכלל עושים את זה? מפות ושרטוטים זה נחמד, אבל אנשים זה לא משוואות מדויקות. האם קורת גג חדשה תגרום להם להרגיש בית? עם 8000 מגורשים המדינה לא ידעה איך להתמודד, אז איך אתה מעז לדבר על מאה אלף? מה יקרה אם יצמחו כאן דורות של עקורים?

איך זה ישפיע ביטחונית על המדינה? כשצה"ל לא ישלט כאן, איך אתה יכול להבטיח שקט ושלום? מקסימום אפשר לנבא איזה חלום משיח, אבל גם לקחת על זה אחריות? זה ממש הזיה על גבול השקר.

כיצד מהלך כזה משפיע לאומית על העם שלנו?

הוזמנתי השבוע להשתתף בערב בנושא הקרב על הבית. העיתוי המוצלח שבין המיצרים גרם לי להגיד מיד כן. במרכז הערב - הסרט "המתנחלים", ולפניו שיח קצר של שמאל ימין. גלעד שר ואני, שני שותפים וותיקים למפגשים שכאלו. העובדה שגלעד שם נוסכת בי ביטחון, לא קל להגיע ללב תל אביב, למעוז השמאל, ולדבר מול קהל הבית של גלעד, ודפיקות הלב שלי שלא פסקו הוכיחו שזה ממש הלחץ אותי. ברגעים כאלו אני תמיד מתמלאת הערכה לכל אותם אנשי שמאל שמגיעים לכאן לסיוע או לכנסים כאלו ואחרים. אין ספק שאין הבדל בין הקהל הימני לשמאלני, שניהם יודעים לגרום לעומדים בפניהם לחוש תחת מתקפה. בכל קהל שכזה תמיד יהיה את אותו מיעוט קוליני שיידע לצעוק, להתנווכח ובעיקר לא להקשיב.

גלעד פתח במגילת העצמאות והנס הגדול הזה שקרי מדינת ישראל. הוא דיבר על החובה ועל איך צריך ונכון לשמור על הבית הזה. אני ציוני, פתח ואמר, ומדינת ישראל יקרה וחשובה לי מכל שלמות העם, אמר גלעד, חשובה לי יותר משלמות הארץ, ולכן הגיעה העת לקחת אחריות ולהתחיל לפעול למען עתידה ושלומה של המדינה. לכן "אנחנו" הכנו תכנית ומפות כיצד נקים חומה בינינו לבין הפלשתינים. הפקנו לקחים מתוכנית ההתנתקות, ובאהבה רבה, מתוך התחשבות גדולה, נפנה 100,000 תושבים מבתיים, כי כמו שאמרנו, שלמות העם חשובה משלמות הארץ.

גלעד סיים בזכרון שני הבתים שכבר חרבו כאן בעבר, ובגודל האחריות הלאומית שרובצת על כתפיו בהגנה על הבית השלישי.

חשבתי לעצמי שהוא כמעט "גנב" לי את כל מה שתכננתי להגיד, אבל אז הבנתי עד כמה הערב הזה הוא זעיר אנפין של מה שקורה כאן במדינה, ועד כמה ה"כמעט" הזה שמפריד בינינו הוא כה מהותי.

כשעליתי לדבר, אמרתי לגלעד וגם לקהל שהפרקטיקה של איך להגן על הבית היא קודם כל נגזרת של חזון. גלעד ואני מייצגים שתי תפישות מרכזיות שמנהלות ביניהן מאבק על אופייה של

ההתיישבות קוראת לכם לדגל!

אנו מצוינים להביא עשר משפחות חדשות לשוב עתניאל עד ראש השנה הקרוב, במטרה לומר בקול חד וברור לקהילתנו ולעם כולו - ההתיישבות לא נכנעת ולא תיפול. אם אתם משפחה שרוצה להיות חלק משמעותי ביותר מהאמירה ומההבנה הזו - **זה הזמן להצטרף!** יחד נעשה הכל על מנת לסייע למשפחות להיקלט ולהתאקלם באופן הטוב ביותר מבחינה קהילתית וטכנית.

ליצירת קשר: שמואל - 052-2090330

דווקא עכשיו, עתניאל!

מה יקרה

יום חמישי | 18 באוגוסט

פסטיבל מחוללות בכרמים בשילה הקדומה / י"ד באב 18 באוגוסט

כמדי שנה, אלפי נשים יגיעו בט"ו באב לאתר שילה הקדומה לפסטיבל המחוללות בכרמים. הנשים יחוללו בין מפי הכרמים והשרידים של עיר המשכן הקדומה כמו בימי התנ"ך, בדיקו במקום ובזמן שנהג לעשות זאת בנות שילה לפי המסורת העתיקה. במקום יתקיימו מופעי מוזיקה ומגוון סדנאות לגוף ולנפש ומתחמי מחול מכל הסגנונות. במופע המרכזי גלי עטרי במופע "אהבה למרחקים ארוכים". לפרטים ורכישת כרטיסים: cramim.go-festival.co.il

פסטיבל הנליזמרים הבינלאומי של השומרון ברבבה / כ"א באב 25 באוגוסט

במסגרת חגיגות ה-25 לרבבה, המועצה האזורית שומרון מזמינה אתכם חוויה מוזיקלית ענקית, בהפקתו המוזיקלית של חנן בר-לול. החל מהשעה 17:00 ייפתחו מתחם לילדים הכולל תחנות מוזיקליות לכל המשפחה, גנני רחוב, מופע של טוביה רוזנפלד, דוכני מזון ועוד. בשעה 20:30 מתחיל המופע המרכזי - אהרן רזאל, שלמה גרוניך, חיליק פרנק ועוד המון אמני כליזמר מהארץ והעולם. הכניסה חופשית.

יקיר.

כל האפשרויות הטובות למשפחה

יש שחור אמנה

בית פרטי | חד משפחתי
121 מ"ר

בית | דו משפחתי
154 מ"ר

בית ענק | דו משפחתי
202 מ"ר

החל מ-1,362,000 ₪

יחיד למד 6/18

אתם מוזמנים לבוא לגור בבית משלכם במרכז הארץ בקהילה חמה ומחבקת, 20 דקות בלבד ממרכזי התעסוקה.

תעסוקה קרובה
פארק אפק ומרכזי
היי טק נוספים

ישוב גדול
כל דבר שתצטרכו נמצא
בקרבת מקום

קהילה נעימה ומאושרת
350 משפחות הנהנות
מפעילות ענפה

בית גדול במרכז
בית צמוד קרקע ענק

www.yakir1.co.il

איזק נדל"ן שיווק נכסים 050-5382852 - אתי | 03-9303494

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

בתקופת הטרור ועל אף שבשלושת מרכזי הקניות שלו ביהודה ושומרון - במישור אדומים, בשער בנימין ובגוש עציון, התקיימו פיגועים הוא ממשיך להשקיע בפיתוח יהודה ושומרון.

אולימפיאדה אצלנו אירוע גמר ליגות בנימין בכדורגל ובכדורסל, בהפקת מחלקת ספורט בנימין, שנערך בסוף השבוע שעבר בירושלים הוקדש השנה לזכרו של מלאכי רוזנפלד הי"ד שהיה חובב ספורט מושבע. משחק הגמר התרחש אל מול עיניהם של כ-700 צופים, כאשר רגע השיא של הערב היה בטקס מרגש במיוחד שנערך לאחר סיום משחקי הגמר בהשתתפות **אליעזר ושרה רוזנפלד** הוריו של מלאכי הי"ד, מאמן מכבי תל אביב לשעבר **גיא גודס** ומנהלת מתנ"ס בנימין **יעל כהן** שאף העניקו למשפחת רוזנפלד חולצה ממוסגרת של מכבי תל אביב, אותה אהד מלאכי. בגמר הכדורסל זכתה קבוצת חשמונאים לאחר שניצחה בגמר את כוכב השחר, ובכדורגל זכתה קבוצת כפר אדומים באליפות הליגה זו השנה השנייה ברציפות לאחר שניצחה בגמר את קבוצת מצפה ירחון.

בעקבות לוחמים ביום חמישי האחרון התקיים במרכז סיור ולימוד סוסיא כנס מרתק בעקבות פעולת התגמול בהר חברון. בין באי הכנס, סגן שר הביטחון חה"כ הרב **אלי בן דהן**, ראש מועצה אזורית הר חברון **יוחאי דמרי**, סמח"ט יהודה סא"ל **אביב דורות** ומנהל מרכז סיור ולימוד סוסיא הנכנס **איציק כהן**. במהלך הכנס חשף ההיסטוריון **אריה יצחקי** עובדות חדשות ומרתקות אודות המודיעין הירדני והמודיעין הישראלי בפעולת סמוע. לאחר ההרצאות יצאו המשתתפים לסיור מרתק בהדרכת ד"ר **דורון שר-אבי** ו'בוגרי' הפעולות.

מוכי בטר אמר: "הרגשות הקשים שהותירה ההתנתקות מחזקים עוד יותר את הצורך לפעול ולקדם ערך זה, דווקא היום, עם השקפות העולם השונות, חילוקי הדעות והמחלוקות הקשות, אנו בוחרים לקדם את הדיאלוג, השיח וההקשבה מתוך כבוד הדדי, למען המשיך רעיון קיומה של מדינת ישראל כביתו של העם היהודי".

ואת עפרה יחננו בעקבות הודעת המדינה לבג"ץ, לפיה המדינה חוזרת בה מתוכנית התב"ע של עפרה, שאושרה בכל המוסדות - לרבות בג"ץ - והפיכת לב הישוב לשטח לא חוקי, דורש היישוב עפרה מהממשלה לחדול מהתנהלות המשפטית הרעועה ולא להיכנע למי שרוצה לגרום נזק לישוב בו מתגוררות זה 41 שנים עשרות משפחות. בתוך כך, חה"כ **איתן ברושי** מהמחנה הציוני סייר ביום שלישי בישוב עפרה ונועד עם תושבי תשעת הבתים שבג"ץ הורה להרוס עד פברואר 2017. חה"כ **ברושי** אמר כי: "דין תשעת הבתים כדין עפרה כולה ויש למצוא פתרון משפטי שימנע את הריסת 9 הבתים ומעמד עפרה כולה".

עושים שוק בסוף השבוע שעבר סייר בבנימין איש העסקים **רמי לוי** עם יו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה**, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר** ודוברת מוא"ז בנימין **תמר אסרף**. את הסיור החל לוי במישור אדומים, שם יש לו מרכז קניות גדול ושם התקיים מפגש בנושא הבנייה הבדואית הלא חוקית בחסות האיחוד האירופי. משם המשיך לשער בנימין, אשר גם שם ללוי מרכז קניות גדול. בהמשך הגיעו ליקב פסגות וסיימו בשילה הקדומה, שם סיירו וראו את המיצג **שילה אדלר** אמר לאחר הסיור כי "לוי הוא למעשה הממיישב הגדול ביותר" וזאת מכיוון שיש לו את שטח המ"ר הבנוי הגדול ביותר ביהודה ושומרון. הוא הוכיח גבורה פיננסית

סיירת שקד ביום שני התקיים סיור משותף של מועצת יש"ע ושרת המשפטים חה"כ **איילת שקד** בהר חברון. את הסיור ליוו אנשי המועצה האזורית הר חברון ובראשם ראש המועצה יוחאי דמרי, יו"ר מועצת יש"ע **אבי רואה**, ומנכ"ל תנועת אמנה זאב (**זמביש**) **חבר**. הסיור התחיל בתצפית מהישוב תלם לכיוון מישור החוף, בהמשך הגיעה השרה שקד ליישוב בית חגי, ביקרה במרכז החירום באדוריים והמשיכה לעתניאל. בישוב עתניאל פגשה **שקד** את נוער הישוב, ביקרה בפרויקט ההנצחה שאותו הם הוציאו לפועל והתגייסה כדי לסייע לנוער עתניאל בהמשך הפרויקט. כמו כן, **שקד** ניהלה שיחה עם בני הנוער וביניהם עם בנה של דפנה מאיר הי"ד, על חוסן ועל חשיבות השמירה על שגרת החיים. בהמשך הגיעה השרה למשרדי המועצה האזורית הר חברון שם פגשה עם ראשי מועצת יש"ע, ראשי רשויות מכל יהודה ושומרון ותנועת רגבים ליישבת עבודה. **השרה שקד** התייחסה לדברים ואמרה "נחשפתי בסיור לכמות אדירה של בניה בלתי חוקית פלסטינית בשטחי סי, במימון זר. לא אפשר מדיניות של איפה ואיפה באכיפת החוק של הבניה. לא ברור לי כיצד מי שנלחם בבניה היהודית ביהודה ושומרון מוביל עבריינות בבניה פלסטינית".

עוד נשוב לשם בישוב ניצן התקיים ביום שני כנס קטיף לציון 11 שנים להתנתקות, העוסק בשאלת האחריות הלאומית. הכנס מתקיים ביוזמת מרכז קטיף להנצחת מורשת גוש קטיף וצפון השומרון בהשתתפות שרים, ח"כים ואנשי מפתח בחברה הישראלית. הכנס נפתח בברכתו של יו"ר המועצה הציבורית מרכז קטיף **דוד חטואל**, אחרייו עלה ראש המועצה האזורית חוף אשקלון **יאיר פרג'ון**. מנכ"ל מרכז קטיף להנצחת מורשת גוש קטיף וצפון השומרון,

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה - 052-nadav@myesha.org.il
5665052 **הפצה:** מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, אסף קרדש
תמונות: מירי צחי, יח"צ, מרכז סיור ולימוד סוסיא, טוב רואי
הפקה: יש שחר **הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
ביהודה ושומרון וחבל עזה
מועצת היישובים היהודיים
רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il